

SIXTIES

in de mix

Neem een paar iconische ingrediënten uit het design van de jaren 60, kruid die met eigentijdse accessoires en een pastelkeuken, en plaats dat alles in een open ruimte aan de rand van de hoofdstad... Even laten blenden, en genieten maar!

TEKST AGNÈS ZAMBONI FOTO'S LUC ROYMANS

De living is een schatkamer van sixties-**iconen**, zoals het modulaire boekenrek 'Royal System' van Poul Cadovius, dat nog steeds wordt uitgegeven bij dk3, en 'Pastil Chair' van Eero Aarnio uit 1968, nog steeds uitgegeven bij Adelta. De zitschelp van met glasvezel gewapende polyester werd herschilderd. Plastic kun je immers ook restaureren!

Op de benedenverdieping werd het niveauverschil gebruikt om de verschillende functies van de ruimte van elkaar te onderscheiden. Extraatje: naast het trapje vloeit de vloer van de zithoek over in een werkblad voor een geïmproviseerd bureauhoekje. Door op de hele verdieping dezelfde vloerbedekking te gebruiken, konden de architecten de kosten drukken (€ 65/m² vanaf 50 m² via Poly-Systems). Nog een paar design-iconen: 'Lounge Chair' van Charles & Ray Eames (Vitra), witte stoelen 'Serie 7' van Arne Jacobsen (Fritz Hansen) en zwarte lamp 'Flowerpot Pendant' van Verner Panton (&Tradition).

“De speelse vormen en kleuren contrasteren mooi met het neutrale beton”

De reis in de tijd gaat verder met pastels uit de jaren 50, die tegenwoordig ook weer opduiken in het Scandinavische design.

Het keukenmeubilair, ontworpen door interieurarchitect Sofie De Clercq, werd op maat gemaakt van multiplex en afgewerkt met een laagje laminaat in verschillende kleuren (Abet Laminati). De kopse kant van de multiplexpanelen werd niet bekleed. Werkblad van Ceramicstone (Kemie) en gootsteen 'Rondo' (Franke).

“De pastelaccenten verwijzen naar de liefde van de bewoners voor de fifties en de sixties”

Gezinswoningen zijn eigenlijk niet haar *core business*, maar voor haar zus maakte architecte Anne Goossens graag een uitzondering. Het werd een moderne nieuwbouw, waar eenvoud, wit en open ruimtes de boventoon voeren. De totale oppervlakte van 240 m² is gelijk verdeeld over twee verdiepingen: een gelijkvloerse etage met een keuken, eet- en zithoek in één open ruimte, zonder tussenwanden of deuren, en een bovenverdieping met vier slaapkamers, twee badkamers en een dressing. Een rechttoe rechtaan grondplan, met een duidelijke dag- en nachtzone.

CREATIEF MET REGELS

Annes zus had een lichtjes hellend perceel in Meise gekocht, en daar ging de architecte creatief mee aan de slag. De helling ving ze bijvoorbeeld op door de grote leefruimte, die de hele gelijkvloerse verdieping in beslag neemt, twee niveaus te geven: het hoogteverschil tussen de eethoek en de zithoek - een kleine meter - overbrugde ze met vier betonnen treden. Ook de strikte regels van de Dienst Stedenbouw van de hoofdstad, die o.a. bepalen dat de gevel aan de straatkant maximaal 6,50 m breed mag zijn, gebruikte ze als richtlijn: in plaats van een vierkant grondplan opteerde ze voor een rechthoekige structuur waarin ze de verschillende ruimtes achter elkaar tekende. Een heel eenvoudig ontwerp, dus.

OP MAAT VAN DE SIXTIES

Met haar grote open volumes ademt de gelijkvloerse verdieping de sfeer van een Amerikaanse bungalow uit de sixties. Daarmee vormt ze het ideale decor voor de brocantemeubels uit de jaren 50 tot 70 die Annes zus door de jaren heen verzamelde. De trapjes tussen de eethoek en de zithoek doen denken aan de 'zitkuilen' uit die tijd, en Anne profiteerde van dat niveauverschil om in het verlengde van de treden een origineel bureauhoekje te creëren. De rest van de inrichting liet ze over aan haar confrater, architecte Sofie De Clercq, die het ontwerp van de keuken voor haar rekening nam, net als dat van de kastenwanden op maat in de rest van het huis. De pastelaccenten die overal terugkomen, verwijzen opnieuw naar de liefde van de bewoners voor de fifties en de sixties.

KLEUR IN DE KEUKEN

"Wat de eigenaars vooral niet wilden in de keuken, waren van die logge witte blokken naast elkaar", vertelt Sofie De Clercq. "Het mocht best een stuk vrolijker en vooral luchtiger. Ze wilden ook geen keukenapparaten zichtbaar op het werkblad. Met andere woorden: een keuken die niet op een keuken leek..." Het werd een speelse combinatie van kleinere volumes in multiplex, afgewerkt met een laagje laminaat in verschillende kleuren: houtmotief, drie pasteltinten en wit. Om het strakke kastenpatroon wat te verzachten werden bij wijze van handvat rondjes uit de deurtjes gezaagd en kwamen er bewust geen plinten. Enkel de hoge kast met de koelkast en de vaatwasmachine kreeg een sokkel (en dus ook een plint), om het gewicht van die apparaten te kunnen dragen. Alle andere keukenapparaten kregen een plaats in de aanpalende achterkeuken.

OUD EN NIEUW

De sfeer in dit interieur is een unieke mix van vroeger en nu. In plaats van tussenwanden en deuren zorgen de vintage meubelen uit de jaren 50 tot 70 voor de fysieke afscheiding tussen de ruimtes. Beneden bestaan de vloer, de treden tussen de eet- en zithoek en het werkblad van de bureauhoek uit een 10 cm dikke laag polybeton, een materiaal dat vroeger bijna uitsluitend in industriële panden werd gebruikt. Op de eerste verdieping is de vloer bekleed met een laag waterdichte en naadloze polyurethaanhars, wat het aangename gevoel van ruimte waar de witte kastenwanden in de kamers voor zorgen, nog eens versterkt. De eveneens hagelwitte badkamers volgen dezelfde principes: de wanden rond de douche en het bad kregen een laag waterafstotende polyurethaanhars en de andere wanden werden wit geveerd. Hier vind je de enige binnendeuren van hele huis. Tussen de dressing en de slaapkamer kwam een schuifpaneel. Beneden tref je, behalve tussen de keuken en de achterkeuken, geen enkele deur aan. Ze zouden de boeiende perspectieven in huis alleen maar in de weg staan, en dat zou zonde zijn!
Anne Goossens, anne.g@expo.be
Sofie De Clercq - architectenbureau
De Clercq + Declercq, www.dc-dc.be

HIERNAAST Vanuit de keuken kijk je uit op het terras en de omliggende boerderijen. De raamlijsten, die in de vloer verzonken zitten, zorgen voor een visuele link tussen binnen en buiten. De vloer, die lijkt over te vloeien in een terras, heeft hetzelfde effect.

De stoere betonnen trap contrasteert mooi met zijn glazen balustrade. Klok 'Sunburst Clock' (uit de collectie Wall Clocks), een ontwerp van Georges Nelson uit 1949, heruitgegeven door Vitra. **HIERNAAST** De vintage meubels met hun mooie organische en sculpturale vormen zijn de blikvangers van het interieur. Met deze fauteuil 'Tongue' uit 1967, die nu wordt heruitgegeven door Artifort, wilde de Franse ontwerper Pierre Paulin een ode brengen aan de Zweedse popart beeldhouwer Claes Oldenburg.

“Bijna elk meubel of accessoire in deze open, heldere ruimte lijkt wel een kunstwerk”

De pasteltinten en materialen uit de keuken komen terug in de master bedroom. De kasten hebben geen plint, waardoor ze lijken te zweven. Dankzij het kleurenpatroon op de deurtjes vormt de kastenwand een mooie grafische compositie. De smetteloos witte vloer is van polyurethaanhars (Liquid Floors).

'Zwevende' meubels en pure lijnen zorgen voor ruimtelijkheid

In de voorzetwand waarachter de elektriciteitsvoorzieningen van de ouderlijke badkamer schuilgaan, was er nog plaats voor een drietal open schappen. **De wastafel en het toilet hangen aan de muur, wat de ruimte meteen groter laat lijken. Zulke modellen zijn ook handig bij het schoonmaken van de vloer.**

Wastafel, Alape. Het kraanwerk (Vola) zit geïntegreerd in de spiegel (niet zichtbaar op de foto), waardoor het minimalistische karakter van de hagelwitte ruimte nog meer tot zijn recht komt.